

BONTOM A FALAT

"Elmélkedés a berlini falról, valahol Berlin és Dreza között az éjszakai expressz "csöndjében".

Ezen kis írásnak eredetileg a "FAL melletti séták" címet szántam anno 1989. októberében. Azóta történt egy s más ...

Hadd kezdjem ott, hogy "jobbsejtelveim" intésére a '89-es esztendőben többször ellátogattam Berlinbe. A fő attrakció a "FAL" volt. Az az akkor még létező és funkcionáló monstrum, amely több embert riasztott el a szocialistának nevezett eszmétől, mint az ezen észme alapján létrejött rendszerek összes bűne.

Sétáim során sok mindenre gondoltam, de arra nem, hogy 1989. november 9-én megtörténik a falszakadás. Ha volt is bennem reménysugár, azt a Nürnberg-Nyugat-Berlin tranzitúton történő utazásom végképp kiölte bennem. A nyolcszoros védősorompók, szögesdrótok látványa a pár nappal korábban látott dachau-i táborra emlékeztetett.

És lőn csoda ! 1990. februárjában ismét egy egységes, jóhangulatú világvárosba csöppentem. Ez persze kuriózum jellegét is elvette, de megérte !! A város három hónap múltán is eufórikus hangulatban volt, emberek százai törték a falat, ki így - ki úgy. A hatalmas lukakon szabad az átjárás a korábbi tiltott, katonai övezetbe. Az őrtornyok szétverve, már csupán turisták tolognanak a tetején. Fantasztikus látvány, szavakkal nehéz kifejezni. Ezt látni kell !! Akit érdekel, az siessen, mert ha a bontási kedv nem hagy alább, akkor könnyen előfordulhat, hogy nem lesz mit nézni ... Természetesen minden odalátogató egy-egy

faldarabot hazavisz magával, így tettem én is. Hazahoztam egy darabot a vitrin számára. Remélem soha többé nem lesz alkalmam ilyesmit megtennem ...

Utóirat: Az NDK és Csehszlovák határon a "helyzet változatlan". A vasúti kocsikat ellenőrző német vámós hölgy öt percig akkurátusan vizsgálta a fülkénkben lévő szemetest egy - nálunk a guberálók által használt - kampós és hegyes végű bottal. Úgy mint régen ...

Csak nem a zsebemben lapuló faldarabkát kereste ?

TÖRŐCSIK ATTILA